

Zatím co hvízdají po nekonečném nebi
po celý dlouhý den červené chrchle střel,
co pádí před králem, který se jim jen šklebí,
bataliony vojsk do ohně na povel,

Co dělá vzteklý běs, drtě je hrubou pěstí,
s tisíců vojáků kouřící kupu těl,
žel, mrtvé, za léta, na trávě, ve tvém štěstí,
Přírodo, stvořivší ty muže bledých čel,

(je usměvavý Bůh v damašku na oltáři,
ve zlatém kalichu a kadidelnici,
za sladkých hosana se v spánek hroužící

a procitající, když matky s hrůzou v tváři,
plačící ve stínu svých čepců,
mu nesou těžký sou svázaný v šátečku.)